

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/114/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812202898
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812202898.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti odporcovi: L. O., bytom M. I. XXX/XX, Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Važecká 16, Prešov, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.031,81 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 16C/272/2012-50 zo dňa 26. novembra 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu p
o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 69,04 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň uložil vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok 54,87 eur, a to prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ podal dňa 20.02.2012 prostredníctvom právneho zástupcu návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal proti odporcovi zaplatenia 1 031,81 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. O návrhu navrhovateľa rozhodol súd podľa § 172 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platobným rozkazom dňa 16.07.2012, ktorý sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporcovi. Dňa 03.10.2012 elektronicky oznámil právny zástupca vedľajšieho účastníka vstup do konania na stranu odporcu a súčasne si uplatnil trovy konania. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd doručil dňa 09.10.2012 návrh s prílohami a platobným rozkazom a právnomu zástupcovi navrhovateľa doručil dňa 10.10.2012 oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu podal dňa 09.10.2012 elektronicky včas /v lehote na podanie odporu odporcom/ odpor proti platobnému rozkazu a vyčíslil si trovy konania. Právny zástupca navrhovateľa v písomnom podaní zo dňa 22.10.2012 doručenom súdu 29.10.2012 vzal návrh na začatie konania späť a vyjadril sa k trovám konania vedľajšieho účastníka. V prejednávanej veci k späťvzatiu návrhu došlo podaním navrhovateľa z 22.10.2012, preto súd, vzhľadom na § 96 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil celkom. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 61,50 eur. Keďže súd konanie zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom pred prvým pojednávaním, súd podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“), podľa ktorého, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania,

podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku kráteného v zmysle § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, teda kráteného o 6,63 eur, vo výške 54,87 eur. Zároveň upravil daňový úrad v zmysle § 11 ods. 6 Zákona o súdnych poplatkoch podľa sídla poplatníka /navrhovateľa/ na vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vedľajší účastník si prostredníctvom právneho zástupcu vyčíslil v odpore zo dňa 9.10.2012 trovy konania, ktoré trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal priznať náhradu za dva úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a 2/ odpor z 09.10.2012. Za dva úkony právnej služby si právny zástupca odporcu vyúčtoval dvakrát 61,41 eur, k tomu dvakrát režijný paušál 7,63 eur, čo je spolu 138,08 eur. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu, avšak po oznámení o vstupe vedľajšieho účastníka /ešte pred tým, aby súd navrhovateľovi zaslal odpor vedľajšieho účastníka na vyjadrenie, v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania/; nie pre správanie odporcu. Právo vedľajšieho účastníka na strane odporcu na náhradu trov konania možno vyvodiť z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, teda aj právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ v podaní zo dňa 22.10.2012 prostredníctvom právneho zástupcu namietal prípadné priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu podľa navrhovateľa žiadne nevznikli. Súd považoval za dôvodnú námietku navrhovateľa ohľadom nepriznania náhrady trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, z dôvodu, že u právneho zástupcu vedľajšieho účastníka k skutočnému naplneniu zmyslu tohto úkonu právnej služby nedošlo. Súd preto tento úkon právnej služby vedľajšiemu účastníkovi ako trovy právneho zastúpenia nepriznal. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí za úkon právnej služby - odpor z 09.10.2012 /písomné podanie na súd/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške 61,41 eur /pri základnej sadzbe tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 61,41 eur/ a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú 69,04 eur. Iné trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nevznikli, preto suma 69,04 eur predstavuje celkové trovy konania vedľajšieho účastníka, ktoré je povinný navrhovateľ zaplatiť podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,33 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Uviedol, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na vôľu odporcu a nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Zastával názor, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené. Navrhovateľ bol názoru, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom na aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku žiadal uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a zaviazat' žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného

cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Nesúhlasil s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 38,52 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 1.031,81 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.10.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 69,04 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 10.10.2012 doručil súdu odpor, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevidel ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 69,04 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia dňa 19.02.2013, režijný paušál 7,81 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.